

Dosarul nr. 2ra-236/22

2-20020113-01-2ra-22022022

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Călărași, Judecător – S.Țurcan

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, Judecători – A. Panov, L. Pruteanu, I. Țurcan

Î N C H E I E R E

11 mai 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, Judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Cojocari Svetlana, prin intermediul avocatului Tetelea Maria,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cojocari Svetlana către SRL ”La Leonte”, cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, prin care a fost casată hotărârea Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 02 februarie 2021 și emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 12 februarie 2020, Cojocari Svetlana a depus cerere de chemare în judecată către SRL ”La Leonte”, privind încasarea salariului în sumă de 54 734, 79 lei pentru perioada anilor 2013 - 2015 și compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 1 500 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în perioada anilor 2013 - 2015, a activat la SRL ”La Leonte” și SC ”Megalos” SRL, însă prin falsificarea semnăturilor din listele de salariu, administratorul SRL ”La Leonte” și SC ”Megalos” SRL - Spînu Leon, și-a însușit ilegal o parte din salariul acesteia.

Pe cazul dat în privința administratorului SRL ”La Leonte” și SC ”Megalos” SRL - Spînu Leon, a fost intentată o cauză penală, iar prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 23 aprilie 2018, administratorul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) din Codul penal, cu liberarea de răspundere penală pe motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală.

Ulterior, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2018, sentința menționată a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre prin care Spînu Leon a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) din Codul penal, iar în temeiul art.389 alin.(4) pct.(3), coroborat cu art.53 lit. g) din Codul penal, eliberat de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art.60 din Codul penal.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 martie 2019 a fost declarat inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia, împotriva deciziei Curții de Apel din 15 octombrie 2018.

În context, reclamanta a menționat că în darea de seamă a angajaților, prezentată de SC "Megalos" SRL către Casa Națională de Asigurări Sociale, a fost indicat salariul Svetlanei Cojocarului pentru perioada decembrie 2013 - decembrie 2015, iar suma neachitată acesteia din salariu constituie 54 734, 79 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni, sediul Călărași, din 02 februarie 2021, a fost admisă cererea de chemare în judecată.

S-au încasat de la SRL "La Leonte", în persoana administratorului Spînu Leon, în beneficiul Svetlanei Cojocarului, prejudiciul material cauzat prin infracțiune în sumă de 54 734,79 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1500 lei.

S-a încasat de la SRL "La Leonte", în persoana administratorului Spînu Leon, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 1 642,04 lei.

La 26 februarie 2021, administratorul SRL "La Leonte" - Spînu Leon, prin intermediul avocatului Secui Silvia, a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 02 februarie 2021, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, s-a admis apelul declarat de administratorul SRL "La Leonte" - Spînu Leon, prin intermediul avocatului Secui Silvia.

S-a casat hotărârea Judecătorei Strășeni, sediul Călărași, din 02 februarie 2021 și s-a emis o nouă hotărâre prin care, a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Cojocarului Svetlana către SRL "La Leonte", cu privire la încasarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, prima instanță a dat o apreciere incorectă raportului juridic stabilit între părți, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, concluziile instanței expuse în hotărâre nu sunt în corespundere cu probele administrate, iar normele de drept material au fost interpretate și aplicate eronat.

Astfel, Curtea de Apel Chișinău a remarcat că acțiunea Svetlanei Cojocarului formulată față de SRL "La Leonte", a fost depusă către un pârât necorespunzător, deoarece, reclamanta/intimată are raporturi de muncă cu SC "Megalos" SRL, care de altfel, ar fi pârâtul corespunzător.

În context, instanța de apel a remarcat că la materialele cauzei nu se regăsește nici o probă care să demonstreze că reclamanta, Cojocarului Svetlana, ar fi activat efectiv la SRL "La Leonte" și, drept consecință, nu i s-a achitat salariul, or din extrasul de cont prezentat de CNAS și celelalte înscrisuri prezentate cu titlu de probe, rezultă că reclamanta a activat la SC "Megalos" SRL.

La 12 ianuarie 2022, a fost înregistrat recursul declarat de Cojocarului Svetlana, prin intermediul avocatului Tetelea Maria, prin care s-a solicitat casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021 și menținerea hotărârii Judecătorei Strășeni, sediul Călărași din 02 februarie 2021.

În motivarea cererii de recurs, s-a invocat că în prezența speță urmează a fi aplicată puterea lucrului judecat, deoarece prin senință definitivă și irevocabilă în dosarul penal, administratorul SRL "La Leonte" - Spînu Leon, a fost condamnat pentru admiterea falsificării listelor de salarizare prezentate la CNAS, falsificarea a fost dovedită, iar administratorul firmei este responsabil pentru cele comise, inclusiv în raport cu Cojocarului Svetlana.

Suplimentar, recurenta a menționat că faptul necalculării și neachitării plăților salariale de către angajator a fost dovedită și de către Inspectoratul fiscal de stat, prin decizia nr.

317 din 18 septembrie 2017, asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SC "Megalos" SRL.

În concluzie, recurenta a remarcat că potrivit materialelor cauzei, reiese că administratorul SRL "La Leonte" - Spînu Leon, în perioada 01 decembrie 2013 – 31 decembrie 2015, a indicat în actele contabile salariul real pe care era obligat să-l achite angajatei Cojocari Svetlana, însă în realitate salariul nu a fost achitat, prin ce i-a cauzat un prejudiciu material în valoare de 54 734, 79 lei.

La 25 februarie 2022, a fost înregistrată referința lui Spînu Leon, depusă prin intermediul avocatului Secui Silvia, prin care s-a solicitat respingerea cererii de recurs și menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021.

Cu referire la prevederile art.434 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil menționează că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău din 14 septembrie 2021, a fost expediată participanților la proces la 15 noiembrie 2021 (f.d.147), însă date cu privire la recepționarea actului judecătoresc, nu au fost constatate.

Astfel, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului, consideră că recursul din 12 ianuarie 2022, declarat de Cojocari Svetlana, prin intermediul avocatului Tetelea Maria, este în termen.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul consideră că recursul Svetlanei Cojocari este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentei este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, deoarece, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea

deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenței cu soluția dată de instanța de judecată precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului judecătoresc contestat.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în recursul declarat de Cojocari Svetlana, prin intermediul avocatului Tetelea Maria.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Cojocari Svetlana, prin intermediul avocatului Tetelea Maria.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Judecătorii

Svetlana Filincova,

Galina Stratulat,

Maria Ghervas